

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษารังนี้ เป็นการจัดการศึกษาป่าชุมชน กรณีศึกษาการจัดการป่าต้าว (ป่าลูกชิด) กลุ่มภูสัน ตำบลพาหอง อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน โดยกำหนดการศึกษาดังนี้

3.1 ข้อมูล และแหล่งข้อมูล การจัดการป่าต้าว (ป่าลูกชิด)

ก. ข้อมูล ปฐมนิเทศ ได้จากการออกไปเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการป่าต้าว ภาคสนาม ในพื้นที่ บ้านสันเจริญ หมู่ที่ 6 ต.พาหอง อ.ท่าวังผา จ.น่าน หรือสมาชิกกลุ่มภูสัน ซึ่งผู้ศึกษาได้เก็บ ข้อมูลด้วยตนเอง โดยอาศัยเครื่องมือเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การสังเกต และการสนทนากับ ชาวบ้าน ในพื้นที่ศึกษา

ข. ข้อมูล ทุติยภูมิ ได้จากการค้นคว้า จากเอกสาร งานวิจัย เอกสารเรื่อง การอนุรักษ์ป่าชิด โดยชุมชนตำบลพาหอง อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน เอกสารปัญหาพิเศษ เรื่องการจัดการป่าต้าว ของ ชาวบ้านน้ำตก บ้านน้ำแข็ง บ้านสันเจริญและเอกสาร การเฉพาะตัว โดยหน่วยจัดการด้านน้ำท้ายยอด โครงการจัดการลุ่มน้ำน่านตอนบน (Danced)

3.2. ประชากรและ กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในหมู่บ้านสันเจริญ หมู่ที่ 6 ตำบลพาหอง อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน จำนวน 86 ครอบครัว โดยสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน จำนวน 86 คน ชาวบ้านสันเจริญทุกครอบครัว ได้ทำการเก็บลูกต้าว เพื่อขายเป็นรายได้เสริมให้แก่ครอบครัว หลังจากถูกการทำไร่ข้าว ซึ่งเป็นงานหลักของชาวบ้านที่จะต้อง อาศัยข้าวเป็นอาหารหลัก ข้าวที่ ชาวบ้านรับประทานจะเป็นพันธุ์ข้าวขาวเป็นส่วนใหญ่ หรือหลังจากการเก็บพืชอื่นๆ เช่น ข้าวโพด ถั่ว กากแฟ และไม้ผลต่างๆ เหตุผลที่ใช้ กลุ่มชาวบ้านทุกหลังค่าเรือน เป็นผู้ให้ข้อมูลในการศึกษา เพราะว่าชาวบ้านทุกหลังค่าเรือน จำนวน 86 ครอบครัว จะทำการเก็บลูกต้าว (ลูกชิด) จากป่าชุมชน โดยวิธีการจัดเก็บตัวของกลุ่มภูสัน มีการจัดเก็บป่าต้าวตามประสบการณ์ หรือภูมิปัญญาท่องถิ่นของ ชาวบ้าน ซึ่งได้พัฒนาการจัดการป่าต้าว จากปัญหาวิธีการจัดเก็บลูกต้าวมาด้วยตนเองต่อติด ต่อมาในปี 2535 ได้มีมติจากที่ประชุมประจำเดือนหมู่บ้านให้มีการจัดแบ่งพื้นที่ ป่าชุมชน ให้แต่ละครอบครัว

รับผิดชอบดูแลรักษา และการจัดเก็บผลผลิตจากตัวัวด้วย โภชนาการกำหนดแบ่งพื้นที่ป่าชุมชน โดยการจับฉลาก จำนวน 86 แปลง และซึ่งได้กำหนดพื้นที่สาธารณะให้เป็นพื้นที่ส่วนรวม จำนวน 1 แปลง ซึ่งจะไม่ทำการเก็บตัวัวโดยปลดปล่อยให้ผลลัพธ์ตัวัวแก่ เพื่อที่จะขยายพันธุ์เป็นต้นกล้าให้เจริญเติบโต และให้สัตว์จำพวก อีเห็น กินผลแก่ แล้วไปถ่ายมูลในพื้นที่ต่างๆ หรือเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ต้นกล้านำไปปลูกในแปลงของสมาชิกกลุ่มภูสัน ในแต่ละครอบครัว

การจัดการป่าตัวัว ได้มีการพัฒนาจากปัญหาเป็นวิธีการหรือการจัดการป่าชุมชน ตามภูมิปัญญาของชาวบ้านซึ่งเป็นชาวเขนผ้าเมี่ยน อย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่การจัดการทรัพยากรป่าไม้ ให้มีความหลากหลายทางชีวภาพ และมีความยั่งยืน ภายใต้การบริหารจัดการที่เข้มแข็ง ของชาวบ้านทำให้ ป่าชุมชนแห่งนี้เป็นสถานที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ขององค์กรต่างๆ นอกจานนี้ ยังมีองค์กรพัฒนาอุดหนุนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ได้แก่ มูลนิธิวันพุทธ์เฉลิมพระเกียรติ ร.9 ประธานงาน โดยกลุ่มอัคเมืองน่าน โครงการปลูกป่าพัฒนาชุมชน ภายใต้โครงการปลูกป่าสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ ได้มีกิจกรรมต่างๆ เสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง อย่างยั่งยืน สืบไป ได้แก่ การปลูกป่า

การศึกษาระบบที่ให้ความรู้ด้านการจัดการทรัพยากร และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การทำแนวแกนไฟ การจัดค่ายเยาวชน เพื่อสืบทอดการอนุรักษ์ หรือการจัดการป่าชุมชน การศึกษาดูงานในชุมชนอื่น ที่ประสบผลสำเร็จ ทำให้เกิดกระบวนการจัดป่าชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้ขององค์กรต่างๆ มากما

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้หัวหน้าครัวเรือน จำนวน 86 คน เป็นผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยผู้ศึกษาได้พิจารณาถึงกลุ่มตัวอย่างทุกครอบครัวนั้น มีความเหมาะสม เนื่องจากเป็นกลุ่ม ซึ่งดำเนินการจัดการป่าชุมชน มีการใช้ประโยชน์โดยการเก็บลูกตัวัวหรือลูกชิด มาจาน่าใช้ เป็นรายได้เสริมแก่ครอบครัว ภายใต้กฎ กติกา ระเบียบ ข้อบังคับของกลุ่มภูสันที่ได้ประชุมกำหนดขึ้นมาจากการมีส่วนร่วมของชาวบ้านทุกคน

นอกจากนี้ ชุมชนยังได้รับประสบการณ์ การเรียนรู้ต่างๆ จากหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ที่มีบทบาทหน้าที่ เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ อีกหลายหน่วยงาน

3.3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสัมภาษณ์ที่ได้สร้างขึ้น เพื่อทำการสอบถาม หาข้อมูล ต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

**ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน เป็นแบบสัมภาษณ์ หรือ แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล
สถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน**

**ตอนที่ 2 ข้อมูลการรับข่าวสาร เป็นแบบสัมภาษณ์ พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร ความรู้
ความเข้าใจและการต่อต้าน การเข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์กรในด้านต่างๆ เช่น สมาชิกนรน
อนุรักษ์ธรรมชาติกลุ่มภูสัน สมาชิกกลุ่มเยาวชน สมาชิกกลุ่มสตรีแม่บ้านกลุ่มสมาชิกออมทรัพย์
กลุ่มอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ (ปลาภูเขา) สมาชิกกลุ่มป้องกันไฟป่า ตลอดถึงสมาชิกกลุ่มอื่นๆ ที่ภาครัฐ
และภาคเอกชน เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มต่างๆ อย่างหลากหลาย รวมไปถึงการรับทราบ
ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ในด้านการอนุรักษ์ป่าไม้ และปัญหาอุปสรรค ที่มีผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อม ทั้งทางตรง และทางอ้อม**

**ตอนที่ 3 เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็น และการจัดการป่าต่าวในชุมชน บ้าน
สันเจริญ หรือกลุ่มภูสัน ทำให้มีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
ลักษณะเป็นค่าตามแบบปลายเปิด และปิด**

3.4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูล โดยใช้สอบถามสัมภาษณ์หัวหน้าครอบครัวเรือน จำนวน 86 คน การ
เข้าไปสัมภาษณ์ในพื้นที่หมู่บ้าน ได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้ผู้นำหมู่บ้าน เพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้น
ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นธรรมชาติของชนเผ่าเมี่ยน ที่เป็นผู้ที่มีความอ่อนเพ้อแต่เป็น
เป็นอย่างดี จากนั้นได้เข้าร่วมประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ โดยหมู่บ้านนี้
จะประชุมประจำเดือน ทุกวันที่ 10 ของเดือน เนื่องจากเป็นชุดกล่องของหมู่บ้าน ซึ่งชาวบ้านบางส่วน
ที่ออกไปทำไร่ หรือทำงานในพื้นที่ไกลจากหมู่บ้าน ต้องไปนอนค้างคืน 3 – 4 คืน และเป็นที่รู้กันว่า
เมื่อถึงวันที่ 10 ของทุกเดือน ต้องมาประชุม หากไม่ได้เข้าร่วมประชุมประจำเดือน จะถูกปรับเป็นเงิน
ครั้งละ 100 บาท

การเก็บข้อมูล ผู้ศึกษาได้สัมภาษณ์เก็บข้อมูลจากหัวหน้าครอบครัวเรือน ตามแบบสัมภาษณ์
ตลอดถึงการสังเกต การสนทนาระบบที่ไม่เป็นทางการ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่แท้จริง เป็นประโยชน์ต่อ
การศึกษาที่สมบูรณ์ขึ้น

3.5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่รวบรวมมาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วประเมินผลด้วย คอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS /Pc (Statistical Package for the Social Sciences Personal Computer Plus) โดยมีคลาสสิกการวิเคราะห์ดังนี้

1. นำแบบสัมภาษณ์ มาตรวจสอบความถูกต้อง แล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำคุณมีองร้าสพร้อมทั้งเปลี่ยนข้อมูลเป็นรหัสตัวเลข
2. การวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เพื่อเป็นการอธิบายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ สิ่ติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)